

BABIĆEV
ZBORNIK
o 80. obljetnici života

Urednik-priredivač: Slavko Mirković

Ogranak Matice hrvatske
Slavonski Brod, 2008.

Ogranak Matice hrvatske Slavonski Brod
Biblioteka: ZBORNICI I MONOGRAFIJE - Knjiga 4.

BABIĆEV ZBORNIK o 80. obljetnice života

Nakladnik: Ogranak Matice hrvatske Slavonski Brod
Urednički odbor: Nataša Bašić, Sanda Ham, Zrinka Jelaska,
Slavko Mirković

Ocenjivači: Mario Grčević i Jasna Ažman

Korektura i kazala: Slavko Mirković

Prijevodi na engleski: Silvija Šetina

Grafičko oblikovanje: Udruga građana *Baština* Slavonski Brod

Tisk: Best Slavonski Brod

Naklada - 500 primjeraka

Za nakladnika: Ivan Medved

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 656290

ISBN: 978 953-6842-13-1.

Tiskano u Hrvatskoj

siječnja 2008.

Mario Grčević
(Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu)

PRIDJEV TRPNI GLAGOLA NA – *STITI*

UDK 81'366'367.625
Izvorni znanstveni rad
Promljeno: 6. X. 2006.
Prihvaćeno: 5. VI. 2007.

U članku se istražuju trpni pridjevi glagola na *-stiti* (npr. *premostiti*) s obzirom na razdiobu suglasničkih skupova št i šć (*premošten* - *premošćen*). Temi se pristupa s dijakronijsko-dijalektalnoga gledišta, a zatim sa sinkronijsko-normativnoga. U sinkronijsko-normativnome dijelu teksta proučava se uporabna razdioba inačica sa št/šć na temelju računalnoga korpusa od 220 milijuna riječi.

Ključne riječi: hrvatski književni jezik, suglasničke skupine, trpni pridjevi glagola na – *stiti*, dijakronijsko gledište, sinkronijsko gledište

Trpni pridjevi glagola na *-stiti* (4. vrsta) u osnovi mogu imati suglasničke skupove šć i št. Npr., trpni pridjev glagola *ožalostiti* ima skup šć (*ožalošćen*, ne **ožalošten*), dok trpni pridjev od *dopustiti* ima skup št (*dopušten*, ne **dopušćen*). U nekim slučajevima nema takve uporabne ususstavljenosti pa će se većina govornika hrvatskoga književnoga jezika kolektivno odgovarajući na pitanje je li npr. od glagola *premostiti* trpni pridjev *premošćen* ili *premošten*. Ovdje se dotična razdioba skupova šć i št pobliže istražuje s dijakronijsko-dijalektalnoga i sinkronijsko-normativnoga gledišta.

Dijakronijsko-dijalektalno gledište

U trpnih pridjeva glagola na *-stiti* praslavenskom je jotacijom (*tj>ć*) i istovremenim jednačenjem *sć>šć* od suglasničke skupine **stj* (**st'*) nas-

tao skup šć odnosno šč.¹ Taj skup održao se u kajkavštini (šč), čakavštini (šč) i u štokavsko-ščakavskim dijalektima (šč), a u štokavsko-štakavskima disimilacijom se razvio u skup št. U idealnome slučaju štokavska razdioba tipova *pušćen / pušten* podudarala se stoga s drugim izoglosama ščakavskih i štokavskih govora, dakle onih govora u kojima je na jednoj strani *šćap, šćipati, gušćer* i *zvižđati*, a na drugoj strani *štap, štipati, gušter* i *zviždati*. Međutim, ščakavsko-štakavskе izoglose pojavljuju se i ondje gdje im prema pravilima povjesne gramatike i dijalektologije nije mjesto.

Na širenje štokavizama u hrvatskome štokavskome književnomet jeziku presudni je utjecaj vršila štokavska štokavština dubrovačkih književnika. Zahvaljujući njoj, u jeziku Blaža Tadijanovića² prevladavaju štokavizmi (*gušter* (22), *štipatti* (104), *ognjište* (43), *vištar, vištica* (63), itd.), iako je Tadijanovićev lokalni idiom prvenstveno ščakavski.³ Tek iznimni ščakavizmi kao *zvižđati* (103) upućuju na Tadijanovićevu posavsku dijalektalnu podlogu koja je većinskim dijelom ščakavska. Dubrovački je utjecaj razvidan i u jeziku bosanskih pisaca 17. stoljeća. Darija Gabrić-Bagarić štokavizam u „djelima i prvih i kasnijih bosanskih pisaca“ s pravom smatra plodom „literarnog ugledanja u jedine izvorne štokavce tog vremena – Dubrovčane“. Npr., iako Ivan Bandulavić potječe s bosanskoga ščakavsko-ikavskog prostora, u njegovu jeziku prevladavaju štokavski oblici.⁴

U odnosu na starije čakavske tekstove treba reći da se i u njima ponekad rabe štokavizmi, i to pod utjecajem crkvenoslavenskoga književnoga jezika.⁵ U nekim štokavsko-ščakavskima i čakavskim govorima, npr. pojedinim istarskim čakavskim govorima, štokavizmi su vjerojatno rezultat

¹ Usp. Milan Mihaljević: *Slavenska poredbena gramatika. 1. dio. Uvod i fonologija*. Zagreb: Školska knjiga, 2002., str. 172.

² *Svaschta po mallo. illiti kratko sloxenyne immenah, i ricsih u illyrski, i nyemacski jezik*, Magdeburg, 1761. Pretisak ur. S. Mirković: Biblioteka Baština 1., Slavonski Brod, 2005.

³ Tadijanović ne piše svojim lokalnim idiomom, već hrvatskim nadregionalnim književnim jezikom koji je pod dubrovačkim utjecajem pa rabi i dubrovčanizam *ňetko* (*nyetko* *kucza*, 140). Iako refleks dugoga jata Tadijanović u načelu dosljedno bilježi slovima *ie* (*lieva ruka* (26), *brieg, rieka* (53), *sieno* (46), itd.), a refleks kratkoga *s je* (*sjenna* (15), *gusjennicza* (22), *zdjella* (44), *pjeschacski capetan* (52), *djevenicza* (32), *mjerra* (61), itd.), prepoznatljivo je da ni u toj točki nije izvorni govornik narječja u kojem se tako govorii. Na to upućuju zapisi kao *vietar* (*vittar*) (6), *liepota* (27).

⁴ Darija Gabrić-Bagarić: *Jezik Ivana Bandulavića*, Sarajevo: Svjetlost, 1989., str. 84.

⁵ Usp. Dragica Malić: *Žića svetih otaca. Hrvatska srednjovjekovna proza*. Zagreb: Matična hrvatska; Institut za hrvatski jezik, 1997., str. 502.

međudijalektalnoga prožimanja.⁶ To je možda slučaj i s većinom (razmjerno rijetkih) štakavizama koje je u posavskoj štokavštini zabilježio S. Ivšić.⁷

Stara štakavsko-šćakavska razdioba trpnih pridjeva nije bila razvodnjavana prvenstveno štakavizacijom izvorne šćakavice, već šćakavizacijom štakavice, prije svega time što su se analogijom prema trpnim pridjevima na *-ćen* (*posvećen*, *obraćen*) oblici tipa *pušten* mijenjali u oblike tipa *pušćen*.⁸ Jedno rano razdoblje toga razvitka razaznaje se u jeziku dubrovačkoga misala „Neofiti 55“ iz 16. stoljeća.⁹ U njemu se rabe štakavski trpni pridjevi *pričešten*, *omašten*, *kršten*, *namješten*, *spušten*, a po red oblika *očišten* i *ožalošten* rabe se i mlađi suoiblici *očišćen* i *ožalošćen*, koji su ujedno jedini šćakavski trpni pridjevi u jeziku toga djela. Šćakavizacija trpnih pridjeva glagola na *-stiti* ubrzana je u pojedinim štokavsko-štakavskim govorima od 17. stoljeća pošto je novijom jotacijom u oblicima kao *listje*, *mastju* nastala skupina *šć*.¹⁰ Iako su se na štakavskome području na opisani način autohtono razvijale inaćice na *-šćen* i *-šten*, na postanak oblika sa *-šćen* ponegdje su sigurno utjecali i izvorni šćakavski govori, bilo kao supstrat ili kao govor u dodiru.

Na temelju dijalektalnih i književnojezičnih prožimanja nastajale su i nove, „umjetne“ inaćice trpnih pridjeva. Npr., u Bibliji Bartola Kašića¹¹ s početka 17. stoljeća pored običnih štakavskih oblika tipa *očišten* ima mnogo naočigled čudnih oblika poput *očisten* (Lc 4,27), *omasten* (Ex 35,6 i 23), *časten* (Sir 10,33), a isto tako i *zaštiten* (Sir 14,27), *obogatjen* (Apc 3,17), *sudjen* (Act 23,6), itd. (Kašić nema čakavskih oblika tipa

⁶ Usp. Radosav Bošković: „Refleksi grupa *tj*, *dj*, *tvj*, *dvj*, *stj*, *zdj*, *skj*, *zgj* (*sk^e*, *zg^e*)“ u dijalektima južne i zapadne Istre“, isti: *Odabrani članci i rasprave*. Titograd, 1978., str. 293.–349.

⁷ Usp. Stjepan Ivšić: *Izabrana djela iz slavenske akcentuacije* (Gesammelte Schriften zum slavischen Akzent). Ur. Christian Alphonsus van den Berk. München, 1971., str. 290.

⁸ Usp. Stjepan Ivšić: „Neki hiperštakavizmi“. *Hrvatski jezik* 8–10, 1939., str. 158.–166., str. 162.

⁹ Usp. Mario Grčević: *Das kroatische volkssprachliche Missale Romanum des 16. Jahrhunderts. Philologisch-linguistische Untersuchung*, Mannheim, 2005., str. 91.–92. i str. 231.–234. <http://bibserv7.bib.uni-mannheim.de/madoc/volltexte/2005/1139/>, Ciro Giannelli, Sante Graciotti: *Il Messale Croato-Raguseo (Neofiti 55) della Biblioteca Apostolica Vaticana*. Studi e testi 411, Città del Vaticano, 2003.

¹⁰ Usp. više o tome i o drugim analogijama gore spomenuti članak S. Ivšića iz 1939. godine.

¹¹ *BIBLIA sacra: versio Illyrica selecta, seu declaratio Vulgatae editionis Latinae...*, Biblia Slavica IV, 2,I + IV, 2,2 (2 knjige), München, et al., 1999.–2000.

*sujen*¹², itd.).¹³ Takvim su oblicima, tipičnima za stariji hrvatski književni jezik s čakavskoga i štokavsko-ščakavskoga područja,¹⁴ pisci umanjivali štakavsko-ščakavske dijalektalne razlike. Nastali su analogijom prema drugim trpnim pridjevima u kojima se ne mijenja osnova, prvotno i onima glagola na -eti. Naime, trpni pridjevi glagola na -eti tvore se ovisno o refleksu jata dometcima -en, -in i -jen, a u jekavskim oblicima tipa *vidjen* (*videti*) do jotacije (> *viđen*) dolazi tek dosta kasno, od 16./17. stoljeća¹⁵. Nakon što su pisci (i prema uzoru na trpne pridjeva tipa *vidjen*) počeli konstruirati „nove“ trpne pridjeve kao *sudjen* (umjesto starijega *suđen*) i *obogatjen* (umjesto starijega *obogaćen*), ili, bolje, nakon što su ih počeli tako pisati, oblikovali su i oblike tipa *zaštiten* i *omasten*, na što su mogli utjecati i čakavsko-ekavski pridjevi tipa *viden*¹⁶ (*videti*). Pisanje trpnih pridjeva glagola na -stiti i od njih izvedenih glagolskih imenica bez glasovne promjene proširilo se s dalmatinskoga područja na druge hrvatske krajeve, usp. npr. u Bosanca Bandulavića oblik *očisten*¹⁷, a u Slavonca Tadijanovića oblike *zapusten* (65), *k(e)rstjenje* (4), *pričestenje* (4).

Kašićevih „umjetnih“ trpnih pridjeva ima i u jeziku dubrovačkih pisaca¹⁸ pa je lako moguće da ih je Kašić rabio pod dubrovačkim utjecajem, iako je riječ o izvornim čakavsko-ščakavskim književnojezičnim inovacijama. „Umjetno“ skrojeni trpni pridjevi nisu se mogli održati zbog svoje jezično-pravopisne neusustavljenosti pa su nam danas (za glagole na -stiti) na izbor ostali samo oblici sa -šćen i -šten.

Sinkronijsko gledište

U suvremenome hrvatskome književnom jeziku vrlo su česti oblici sa št, iako hrvatski pokriva jezično područje koje je većinskim dijelom iz-

¹² Usp. taj oblik u jeziku *Žića svetih otaca*, D. Malić, nav. djelo, str. 501.

¹³ U Kašićevoj Bibliji nema ščakavskih trpnih pridjeva.

¹⁴ Usp. Đuro Daničić: *Istorija oblika srpskoga ili hrvatskoga jezika do svršetka XVII vijeka*. Biograd, 1874., str. 395.–396.

¹⁵ To bi pitanje trebalo pobliže istražiti, posebice s obzirom na glagolske parove s -jeti i -iti.

¹⁶ Usp. Dragica Malić, nav. djelo, str. 574. i oblik *neviđeni* u Tadijanovića, nav. djelo, str. 69.

¹⁷ Bandulavić većinom rabi trpne pridjeve glagola na -stiti tako da bilježi glasovnu skupinu /št/, usp. D. Gabrić-Bagarić, nav. djelo, str. 82. Praslavensku jotaciju redovito ne bilježi ako glagolska ili ina osnova završava na -d (*rodjen*, *ogradjen*, ali *posvećen*, *poškropljene*, *sahrañen*). Usp. D. Gabrić-Bagarić, nav. djelo, str. 76.–77., 131. i Ivan Bandulavić: *Pisctole i evangelya*. 1613. Pretisak: *Quellen und Beiträge zur kroatischen Kulturgeschichte* 7a, 1997., str. 224.–225.

¹⁸ Usp. Đuro Daničić, nav. djelo, str. 396.

vorno bilo šćakavsko (dakle štokavsko-šćakavsko, čakavsko sa šć i kajkavsko sa svojim šć). U srpskome je književnom jeziku pak češće šć, iako srpski većinskim dijelom pokriva područje koje je izvorno štokavsko, a ne šćakavsko. Sadašnje stanje u hrvatskome mjerodavno je oblikованo u 20. stoljeću pod utjecajem starijih književnojezičnih uzora, s time da smo u mnogo slučajeva naslijedili dvojne oblike sa šć i št s različitim stupnjevima varijacije.

Trpni pridjevi glagola na *-stiti* u suvremenim hrvatskim slovnicama uglavnom nisu primjereno opisani s obzirom na raspodjelu skupova šć i št. U *Hrvatskoj gramatici*¹⁹ u opisu glagolskoga pridjeva trpnoga uopće se ne govori o pridjevima koji se tvore od glagola na *-stiti*. Na postojeću dvojakost *-šćen* / *-šten* ukazuje se tek primjerima *gošćen* i *pušten*. Ipak, u pregledu glagolskih oblika po vrstama glagola saznaje se u opisu 4. vrste (str. 259.) da „jedni glagoli skup *st* zamjenjuju sa *št*, drugi sa *šć*, treći i s jednim i s drugim skupom“. Citirana tvrdnja oprimjeruje se oblicima glagola *častiti* (*čašćen*), *koristiti* (*korišten*) i *krstiti*. Glede glagola *krstiti* nije jasno smatraju li se oblici *kršten* – *kršćen* ravnopravnima. U Brabec-Hraste-Živkovićevoj gramatici²⁰, koja je autorima *Hrvatske gramatike* na tome mjestu poslužila kao uzor, oblici *kršten*, *namješten* i *pušten* smatraju se običnjima nego suoblici sa šć.

Za razliku od *Hrvatske gramatike* u Silić-Pranjkovićevoj gramatici²¹ nigdje se ne govori o alternantama *št/šć* u trpnim pridjevima. Autori na tu problematiku bez objašnjenja upućuju primjerima *očišćen* i *narušten* koji se nalaze u dugačkome popisu oblika u poglavlju o glagolskim pridjevima. Od takvih pristupa odskaču slovnice u kojima je glagolske pridjeve obradio naš slavljenik Stjepan Babić. U *Akademijinoj gramatici*²² Babić kaže da se sa šć glagolski pridjevi trpni tvore od sljedećih glagola: *častiti*, *čistiti*, *gostiti*, *mastiti*, *pričestiti*, *slistiti*, *ucvrstiti* i *žalostiti*. Skup *št* imaju sljedeći glagoli odnosno glagolske osnove: *krstiti*, *koristiti*, *-mjestiti*, *prostiti*, *pustiti*, *upropastiti*, *-vijestiti*, *-vlastiti*, *uvrstiti*, *zaprepastiti* (se). Nekoliko glagola koleba se između tih dviju mogućnosti, a to su *izustiti*,

¹⁹ Eugenija Barić, et al.: Zagreb: Školska knjiga, 3. izd., 1995., str. 246.

²⁰ *Gramatika hrvatskosrpskoga jezika*, 7. izd., Zagreb: Školska knjiga, 1966., str. 142.

²¹ Josip Silić, Ivo Pranjković: *Gramatika hrvatskoga jezika za gimnazije i visoka učilišta*, Zagreb: Školska knjiga, 2005., str. 80.

²² Stjepan Babić, et al.: *Povijesni pregled, glasovi i oblici hrvatskoga književnog jezika*. Zagreb: HAZU, Globus, 1991., str. 712.

osvijestiti i premostiti. Isti se opis nalazi i u Težak-Babićevoj *Gramatici hrvatskoga jezika*.²³

Na temelju Babićeva opisa priredio je opis trpnih pridjeva D. Raguž u svojoj *Praktičnoj hrvatskoj gramatici*²⁴. Raguž ne slijedi u svemu Babića pa navodi samo pet glagola u kojih je pridjeva šć (*častiti, mastiti, pričestiti, ožalostiti, pričvrstiti*), a deset u kojih je št (*krstiti, oprostiti, iskoristiti, razvlastiti, upropastiti, obavijestiti, osvijestiti, namjestiti, premostiti, pustiti*). Raguž ne kaže ništa o tome da u nekim slučajevima postoji kolebanje između št i šć. Glagol *izustiti* ne spominje, a glagole *osvijestiti i premostiti* smještava u skupinu sa št. Takva razilaženja pokazuju da suvremenu hrvatsku uporabu trpnih pridjeva na -šćen i -šten treba pobliže proučiti i opisati. Ovdje je to učinjeno s pomoću računalnoga korpusa od 220 milijuna riječi (tekstovi potječu iz suvremenih hrvatskih priopćajnica), u sklopu projekta „Oblici hrvatskoga književnoga jezika“ koji vodi prof. Stjepan Babić. Iz korpusa su ispisani svi trpni pridjevi na -šćen i -šten i glagolske imenice na -nje koje se izvode od njih. Nije primijećeno nijedno ozbiljnije odstupanje od pravila koje je postavio Babić.

Trpni pridjevi i glagolske imenice sljedećih glagola potvrđeni su samo sa šć:

- častiti** (+ *obezčastiti/ obeščastiti, hodočastiti, počastiti)
- čistiti** (+ očistiti, počistiti, prečistiti, predčistiti, pročistiti, raščistiti, samočistiti, samoonečistiti, samopročistiti)
- čvrstiti** (očvrstiti, pričvrstiti, samopričvrstiti, učvrstiti)
- gostiti** (gošćenje) (pogostiti, ugostiti)
- pričestiti**
- mastiti** (obezmastiti, odmastiti, izmastiti)
- ražestiti**
- strastiti** (ostrastiti, zastrastiti)
- ugustiti**
- žalostiti** (+ ožalostiti, ražalostiti)

Trpni pridjevi i glagolske imenice ovih glagola uobičajeniji su sa šć:

- mrijestiti**

²³ 15. izd., Zagreb: Školska knjiga, 2005., str. 151., isto u 12. izd., 2000., str. 151., no ne i u 7. izd., 1992., 127.–128.

²⁴ Zagreb: Medicinska naklada, 1997., str. 199.–200.

mastiti (mašćenje) (+ namastiti, omastiti, zamastiti)²⁵

***uprostiti**

Glagoli u kojih su trpni pridjevi i glagolske imenice potvrđene samo (ili gotovo samo) sa **št**:

-mjestiti (ispromjestiti, izmjestiti, namjestiti, nadomjestiti, premjestiti, prerazmjestiti, razmjestiti, smjestiti)

pustiti (+ dopustiti, ispustiti, napustiti, opustiti, otpustiti, priputstuti, prepustiti, propustiti, raspustiti, spustiti, samoraspustiti, zapustiti²⁶)

krstiti (+ nekrstiti, novokrstiti, okrstiti, pokrstiti, prekrstiti, skrstiti (šć: pov., dij.), ukrstiti, unakrstiti)

koristiti (iskoristiti, najkoristiti, poluiskoristiti, preiskoristiti, sukristiti)²⁷

-kostiti (iskostiti, okostiti, obeskostiti²⁸)

oprostiti

zaprepastiti²⁹

upropastiti³⁰

povlastiti

-vrstiti, (izvrstiti, privrstiti, uvrstiti)³¹

Trpni pridjevi i glagolske imenice sljedećih glagola uobičajeniji su sa **št**:

prostiti (=proštenje/prošćenje)

osvijestiti (+ samoosvijestiti)

-vijestiti (navijestiti, nagovijestiti, obavijestiti, poluobavijestiti)

-vlastiti (izvlastiti, ovlastiti, obezvlastiti, razvlastiti)³²

U tu posljednju skupinu treba pribrojati i glagole **izvijestiti**, **premostiti** i **onesvijestiti**, s time da se njihovi trpni pridjevi i glagolske imenice sa šć

²⁵ Većina potvrda sa šć potječe iz Narodnih novina. U značenju *bojanje* našao sam samo inačice sa šć u svezi *tiskom* biti 'omašćen' (rječnik, biblija). U hrvatskoj književnosti nalaze se u tome značenju potvrde sa šć i št.

²⁶ Potvrđeni su malobrojni oblici sa šć kao dijalektizmi u stilski obilježenim tekstovima ili njihovim dijelovima i u citatima iz starijih djela.

²⁷ Iznimno sa šć.

²⁸ Jedna potvrda ima šć (*obezkošćena*), više od 30 št.

²⁹ Iznimno sa šć.

³⁰ Jedna potvrda (historizam) ima šć (*upropašćen*).

³¹ Iznimno sa šć.

³² Malo potvrda sa šć.

po svojoj brojnosti znatno više približavaju onima sa *št* (gotovo su ravnomjerno zastupljeni) nego što je to slučaj s drugima.

Uporaba glagolskih oblika s osnovom *-vijestiti* iziskuje nekoliko dodatnih napomena. Hrvatska normativna djela za glagole *izvijestiti* i *obavijestiti* kao trpne pridjeve navode oblike sa *št*.³³ Međutim, u korpusu je oblik *izviješćeni* (*izvijestiti*) češći nego suoblik *izviješteni*.³⁴ Za razliku od toga, oblik *obaviješćeni* (*obavijestiti*) gotovo da nema potvrda, dok je suoblik *obaviješteni* vrlo čest. Učestalost oblika *izviješćeni* uvjetovana je interferencijom (tj. analogijom) zbog imenice *izvješće*, kojoj je učestalost proteklih petnaestak godina znatno porasla. Oblik *izvješćuje* (*izvješćivati*) ima zbog istoga razloga mnogo više potvrda nego oblik *izvještava* (*izvještavati*), iako je infinitiv *izvješćivati* znatno rjeđi nego infinitiv *izvještavati*. Trpni pridjev glagola *izvješćivati* ima samo nekoliko potvrda (*izvješćivan-*). Često se pogreškom piše *izvješten*, *obavješten* umjesto *izvješten*, *obaviješten*.

Tablični prikaz s brojem potvrda pojedinih oblika

izvijestiti:	*izviješćeni 806	izviješteni 573	*izvješteni 154
obavijestiti:	*obaviješćeni 4	obaviješteni 6966	*obavješteni 242

Sljedeći glagoli u korpusu nisu potvrđeni, također ni njihovi trpni pridjevi ili glagolske imenice:

grstiti se, grustiti se, hrustiti se, izobijestiti se, jestiti, nakastiti, napopastiti, okljastiti, osnastiti, ukopistiti se

Od tih glagola u Velikome Aniću³⁵ nema glagola *okljastiti* i *osnastiti*, a pod ostalima su navedeni sljedeći za nas relevantni oblici: *gršćenje*, *grušćenje*, *hrušćenje* i *izobiješten/izobiješćen*.

U korpusu nema potvrda za pridjev trpni ili glagolsku imenicu sljedećih, inače (u korpusu) potvrđenih glagola:

brstiti, izustiti, oslastiti, pakostiti, plastiti (sijeno), **postiti, slistiti**

³³ Usp. Babić-Finka-Mogušev *Hrvatski pravopis*, V. izdanje, Zagreb, 2000., isto i *Rječnik hrvatskoga jezika* (ur. Jure Šonje), Zagreb, 2000.

³⁴ Sveukupno gledano (skupa s drugim oblicima iste riječi) ipak su učestalije inačice sa *št*.

³⁵ Vladimir Anić: *Veliki rječnik hrvatskoga jezika*, Zagreb, 2003.

Za te glagole Aničev rječnik ima trpne pridjeve na *-šćen* i/ili glagolske imenice na *-šćenje*, no nema glagola *oslastiti* ni njegov trpni pridjev ili glagolsku imenicu.³⁶

Glede drugih istraženih trpnih pridjeva i glagolskih imenica Aničev se rječnik uglavnom slaže s rezultatima korpusnoga istraživanja³⁷, s time da u većini slučajeva navodi samo onaj suoblik koji u korpusu prevladava. U skladu s korpusom pod *izvijestiti* ima suoblike *izviješten* i *izviješćen*, a pod *navijestiti* samo *naviješten*. Od korpusa odstupa time što pod *izvlastiti* kao glagolsku imenicu navodi *izvlašćenje* i *izvlaštenje* i što pod *ovlastiti* ravnopravno ima *ovlašten* i *ovlašćen*, dok pod *izvlastiti* i *razvlastiti* navodi samo inačice sa *št*. Pod *mastiti* Anić ima *mašten* i *mašćen* te samo *mašćenje*, a pod *zamastiti* samo *zamašćen*. Od *premostiti* mu je pridjev trpni *premošten* (nema *premošćen*), a glagolska imenica mu je ipak samo *premošćenje*. Pod *onesvijestiti* ima samo *onesviješten*. *Rječnik hrvatskoga jezika* u redakciji J. Šonje pod *mastiti* i *zamastiti* navodi pak *mašćen*, *mašćenje* i *zamašćen*, bez inačica sa *št*. Pod *onesvijestiti* ima *onesviješten*, a pod *premostiti* *premošćen*.

Za kraj treba još reći da se od glagola na *-štiti*³⁸ (*bliještiti*, *-laštiti*, *-ljuštiti*, *mrštiti*, *oplaštiti*, *spljoštiti*, *tiještiti*, *-tuštiti*, *-voštiti*, *ukligeštiti*, *uležištiti*, *(u)skladištiti*) u korpusu trpni pridjevi i njihove glagolske imenice redovito sa *št*, a samo jednom sa *šć* (*tijećenje grožđa*). Isto vrijedi i za glagole s osnovom *-rasti* (*ob-*, *za-*, *s-*), koji trpne pridjeve i glagolske imenice također redovito tvore sa *št*, a nikako ili iznimno sa *šć*.

Zaključak

Budući da raspodjelu skupova *šć* i *št* u trpnim pridjevima glagola na *-stiti* nije moguće opisati s pomoću načelnoga gramatičkoga pravila (propisa), treba se poslužiti popisom koji odrtava suvremenu standardnu (prosječnu) književnojezičnu porabu i njezinu usustavljenost. Glavni je korak u tome smjeru učinio naš slavljenik i učitelj Stjepan Babić, a njegova su za-pažanja ovdje provjerena i proširena istraživanjem jezika hrvatskih priop-

³⁶ Isto vrijedi i za *Rječnik hrvatskoga jezika* (ur. Jure Šonje), Zagreb, 2000.

³⁷ Nema glagola *ugustiti* ni glagola s osnovom *-kostiti*.

³⁸ Ti glagoli u korijenu nemaju uvijek *st*, već *sk*. Usp. *ukligeštiti*; **kleskati/*klēskati* > *kliješta*, Aleimko Gluhak: *Hrvatski etimološki rječnik*, Zagreb, 1993., str. 322.

čajnica. Postojeće spoznaje treba po potrebi produbiti dodatnim korpusnim istraživanjima i rezultate uvrstiti u hrvatska normativna djela.

SUMMARY

The paper investigates passive past participles of verbs ending in *-stiti* (i.e. *premostiti*) in view of the distribution of the consonant groups *št* and *šć* (*premošten* – *premošćen*). The subject is approached from a diachronic-dialectal viewpoint followed by a synchronic-normative one. In the synchronic-normative part of the text the usage distribution of *št/šć* variants is studied based on a computer corpus of 220 million words.

Since the distribution of *šć* and *št* groups in passive past participles of verbs ending in *-stiti* cannot be described by a prescribed grammar rule, a list has to be used that reflects actual standard (random) literary –linguistic usage and its systematization. The most important step in this direction was made by our honoured colleague and teacher Stjepan Babić whose observations have been verified and elaborated in this paper by examining the language of Croatian mass media. If necessary the existing findings should be studied in greater detail by collecting and researching additional corpuses. The obtained results should be incorporated into Croatian normative works.